

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

studentky: Klára Verzichová

s názvem: David a Goliáš: Narativní analýza 1 S 17

Popis diplomové práce. Má:

- a) 81 stran, včetně šesti úvodních stran nečíslovaných, tj. titulní strana s dvojjazyčným názvem, poděkování, prohlášení, dvojjazyčná anotace se soupisem klíčových slov, obsah (desetinně tříděný) a seznam zkratk;
- b) tříděný soupis použité literatury na čtyřech stranách čítající 50 položek (většinou anglicky psané monografie vztahující se k narativní analýze);
- c) anglicky psané jednostránkové Summary;
- d) vlastní stať na stranách 7-76, která je roztržena do čtyř kapitol a dvaceti šesti podkapitol;
- e) poznámkový aparát čítající 241 položek.

Všechny formální náležitosti diplomové práce jsou tak splněny.

Hodnocení práce:

V Úvodu své práce vysvětluje studentka důvody volby vykládaného textu, upozorňuje na pramenný materiál, z něhož vychází, charakterizuje použitou výkladovou metodu a popisuje roztržení práce. V Závěru pak upozorňuje na hlavní linie příběhu (výkladu), shrnuje výrazné pohyby a důrazy, které díky analýze na příběhu vynikly. Literárně kritický vstup do kontextu (knihy Samuelovy) je stručný a věcný. Takový charakter má celá diplomová práce, jenž je prací badatelského typu. Studentka na ní prokazuje značnou erudici a kreativitu, která je patrná i v tom, že je schopna do textu vstoupit i samostatně, tj. tvůrčím způsobem (o tom ostatně svědčí struktura jejího výkladu).

Postup práce: Studentka nejprve popisuje zkoumaný text (jeho hebrejskou podobu), pak ve výborném exoposé rýsuje základní charakteristiku (důkladně opřenou o odborné prameny) narativní analýzy. Tu pak velmi úspěšně aplikuje na zkoumaný text 1 S 17, který se tak stává velmi vhodnou, metodologicky působivou ilustrací popisu výkladové metody (narativní analýzy). Práce je natolik zdařilá (tj. přehledná, srozumitelná a instruktážní), že by bylo možno uvažovat o jejím publikování (např. v některé z edičních řad HTF). Současně se domnívám, že by se s touto prací měla studentka ucházet o oficiální ocenění v nějaké soutěži studentských prací UK. Vzhledem k bravurnímu zvládnutí metody narativní analýzy by bylo také namístě, kdyby studentka mohla v budoucnu vést seminář narativní analýzy a dále v této oblasti (v Čechách a ve starozákonní vědě nedostatečně rozvíjené) pracovat.

Formulace teologických souvislostí je v celé práci velmi přesná (exaktní). Použitá literatura je zcela relevantní a práce s ní je kritická (studentka je se sekundární literaturou velmi dobře obeznána). Ve svém výkladu studentka vychází důsledně jen z hebrejského textu 1 S 17. Dobrá znalost hebrejštiny i tanachového textu je z práce patrná. Studentka vykazuje velkou citlivost pro detaily a skryté asociace vykládaného textu a nikde při svém výkladu nepřekračuje rámec přípustný hebr. textem. Vedle toho je namístě upozornit také na citlivost pro metaforické vnímání motivů v příběhu, která je důležitá pro postžení jeho vyznavačské zvěstnosti a pro jeho aktualizaci (studentka se o ní pokouší v Závěru). Ačkoli je výklad hebr. textu 1 S 17 veden výhradně synchronním způsobem, neignoruje studentka ani diachronní hledisko (zejména v poslední kapitole formou exkurzu). Náboženské pozadí celého příběhu však nepřichází v práci ke slovu (motiv možného zápasu proti neizraelským náboženským vlivům, tj. desakralizace, či svatá válka je naznačen v Závěru).

Jediné, co jinak výborná diplomová práce Kláry Verzichové postrádá, je nezřetelný odstup, který je nezbytný pro kritické užívání podobného typu metodiky při výkladu hebr. textu. Není proto zcela jasné (a to by studentka mohla otevřít při obhajobě), v čem spočívají

hranice použitelnosti této výkladové na text Tanachu. Toto upozornění na nepřeceňování sekundární literatury ovšem výtečné (1) hodnocení této diplomové práce neovlivní.

V Praze, 11.7.2013

Jiří Beneš